

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ІНТЕНСИФІКАЦІЯ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИРОБНИЦТВА

**INNOVATIVE TECHNOLOGY AND INTENSIFICATION
DEVELOPMENT OF NATIONAL PRODUCTION**

**Матеріали
II Міжнародної науково-практичної
Інтернет-конференції**

**Materials
of II International scientific
and practical Internet-conference**

**20-21 жовтня 2015 року
Україна, м. Тернопіль**

**October 20-21, 2015
Ukraine, Ternopil**

	Оратівська Світлана	
52	ВПЛИВ ГЕРБІЦИДУ ІПУЛЬСАР 40 І БІОЛОГІЧНИХ ПРЕПАРАТІВ ЗА РІЗНИХ СПОСОБІВ ЗАСТОСУВАННЯ НА ВМІСТ ХЛОРОФІЛІВ В РОСЛИНАХ ГОРОХУ	92
	Петренко Вікторія	
	ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ВЕРМИКУЛЬТУРИ ДЛЯ ПЕРЕРОБКИ ОРГАНІЧНИХ ВІДХОДІВ	94
	Перехня Николай, Шестопапов Алексей, Гринь Светлана	
	ПРИМЕНЕНИЕ ПРОЦЕССА КАВИТАЦИИ В ТЕХНОЛОГИИ ОЧИСТКИ СТОЧНЫХ ВОД	97
	Руденко Валентин	
55	ІСТОРІЯ КЛЬЦЮВАННЯ МАРТИНІВ (<i>LARIDAE</i>) У ПІВНІЧНОМУ ПРИЧОРНОМОР'І	98
	Семенова Олена, Пономаренко Катерина	
57	ЕЛЕКТРОСТАТИЧНЕ ОЧИЩЕННЯ ГАЗІВ ВІД ПИЛУ І ШКІДЛИВИХ ДОМШОК	101
	Старко Николай	
59	ОЦЕНКА ВОЗМОЖНОСТИ ЗАРЫБЛЕНИЯ ВОДОЕМА-ОХЛАДИТЕЛЯ ЗМИЕВСКОЙ ТЭС МЛАДШИМИ ВОЗРАСТНЫМИ ГРУППАМИ РЫБ-МЕЛИОРАНТОВ – СЕГОЛЕТКАМИ И ГОДОВИКАМИ	103
62	Стернік Віта	
	БІОЛОГІЧНИЙ МОНІТОРИНГ ҐРУНТІВ МІСТА РІВНЕ	105
	Черненко-Курагіна Наталія	
64	ОСОБЛИВОСТІ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДЕЙ З РІЗНИМИ ІНДИВІДУАЛЬНО-ТИПОЛОГІЧНИМИ ВЛАСТИВОСТЯМИ ВИЩОЇ НЕРВОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	108
66	Шахман Ірина	
	ДИНАМІКА ЗМІНИ КОНЦЕНТРАЦІЇ ПОЛЮТАНТІВ В Р. ІНГУЛЕЦЬ В МЕЖАХ МІКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	109
69	Шейгас Ігор, Семенюк Станіслав	
	ОЦІНКА ПЕРСПЕКТИВ ФОРМУВАННЯ ФАУНІСТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ КРУПНИХ РОСЛИНОЇДНИХ РАТИЧНИХ ТА ХИЖИХ ССАВЦІВ НА ОСТРОВІ ДЖАРИЛГАЧ	112
71	Шлякіна Анна, Семенова Олена	
	ВИКОРИСТАННЯ БІОПЛАТО ДЛЯ ОЧИСТКИ СТІЧНИХ ВОД ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	114
73	Шуркагай Інна	
	ДЕФІЦИТ ВОДНИХ РЕСУРСІВ	116
75	Ясенева Ольга	
	СОЛНЕЧНАЯ ЭНЕРГИЯ – АЛЬТЕРНАТИВА ИСКОПАЕМЫМ РЕСУРСАМ	118
78	СЕКЦІЯ 3	SECTION 3
	ВЕТЕРИНАРНІ НАУКИ	VETERINARY SCIENCES
80	Аладьєва Ірина, Щербетовська Ольга, Величко Володимир	
	ПЕРЕДОВІ НАНОТЕХНОЛОГІЇ НА ЗАХИСТІ ЗДОРОВ'Я ПТИЦІ	120
82	Бабань Олександр, Вельбівець Микола	
	ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕТОДІВ ПІДВИЩЕННЯ ЗАПЛІДНЕНОСТІ СВИНОМАТОК	123
	Вельбівець Микола, Бабань Олександр	
84	ЕНДОКРИННІ ПОКАЗНИКИ КРОВІ КОРІВ ЗА ФІЗІОЛОГІЧНОГО ТА ПАТОЛОГІЧНОГО ПЕРЕБІГУ ПІСЛЯРОДОВОГО ПЕРІОДУ	124
	Власенко Світлана	
	ГІБНО-НЕКРОТИЧНІ УРАЖЕННЯ В ДІЛЯНЦІ ПАЛЬЦІВ У ВАГІТНИХ КОРІВ ЯК СПРИЯЮЧИЙ ФАКТОР РОЗВИТКУ ПІСЛЯРОДОВОЇ ПАТОЛОГІЇ	126
	Гаврилин Павел, Эварт Виктор, Прокушенкова Елена	
87	ОСОБЕННОСТИ ПАТОМОРФОЛОГИИ ОРГАНОВ ИММУННОЙ СИСТЕМЫ СВИНЕЙ ПРИ СИНДРОМЕ МУЛЬТИСИСТЕМНОГО ИСТОЩЕНИЯ В ЗАВИСИМОСТИ ОТ СТАДИИ РАЗВИТИЯ ИНФЕКЦИОННОГО ПРОЦЕССА	129
89		

Євстаф'єва Валентина, Степанюк Віталій, Гришко Антон	
ПОШИРЕННЯ ГЕЛЬМІНТОЗІВ ТА ПРОТОЗООЗІВ ШЛУНКОВО-КИШКОВОГО	
КАНАЛУ ОВЕЦЬ В УМОВАХ ГОСПОДАРСТВ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	131
Іщенко Тетяна, Білченко Денис	
ФАЛЬСИФІКАЦІЯ МОЛОКА	133
Корчан Леонід	
ТРИХУРОЗНО-ДИКРОЦЕЛПОЗНА АСОЦІАЦІЯ КІЗ У ЛІСОСТЕПОВІЙ ЗОНІ УКРАЇНИ	135
Кравченко Сергій, Канівець Наталія, Бурда Тетяна	
ПОШИРЕННЯ ГЕПАТО-ЛЕНАЛЬНОГО СИНДРОМУ У СВІЙСЬКИХ СОБАК	137
Лотоцький Валерій	
ПОШИРЕНІСТЬ КІСТ ЯЄЧНИКІВ У КОРІВ	139
Ордін Юрій, Плахотнюк Ігор	
ЕНДОКРИННИЙ ПРОФІЛЬ КРОВІ КОРІВ ЗА НОРМИ ТА АКУШЕРСЬКОЇ ПАТОЛОГІЇ	141
Плахотнюк Ігор, Ордін Юрій, Єрошенко Олександр	
ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕТОДІВ ВІДНОВЛЕННЯ ВІДТВОРНОЇ ФУНКЦІЇ У	
КОРІВ ЗА ПЕРСИСТЕНТНІЦІ ЖОВТОГО ТІЛА ЯЄЧНИКІВ	143
Рубленко Михайло, Єрошенко Олександр, Плахотнюк Ігор	
ВМІСТ ДЕЯКИХ ПОКАЗНИКІВ СИСТЕМИ ГЕМОСТАЗУ В КРОВІ СОБАК ЗА	
ПРОМЕТРИ	145
Тишківська Наталія, Хіцька Оксана	
КОНТРОЛЬ ЗАЛИШКОВИХ КІЛЬКОСТЕЙ ХЛОРАМФЕНКОЛУ У СИРОМУ	
НЕЗБИРАНОМУ МОЛОЦІ КОРІВ	147
Шатохін Павло, Каришева Людмила, Канівець Наталія	
ЛІКУВАННЯ ПНЕВМОНІЇ У ЛОШАТ	149
Шебентовська Ольга	
СУЧАСНІ МЕТОДИ ВСТАНОВЛЕННЯ КОМПОНЕНТНОГО СКЛАДУ	
М'ЯСОПРОДУКТІВ	151

СЕКЦІЯ 4
ТЕХНІЧНІ НАУКИ

SECTION 4
TECHNICAL SCIENCES

Антонюк Ірина, Медведєва Анжеліка	
ТЕХНОЛОГІЯ КЕКСІВ ПІДВИЩЕНОЇ ХАРЧОВОЇ ЦІННОСТІ	154
Дзюба Надія, Шульга Ольга	
ІМУНОСТИМУЛЮЮЧІ РОСЛИНИ В ЯК ФАКТОР РОЗШИРЕННЯ ПРОДУКТІВ	
ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ	156
Іскол Євген, Срипак Руслан	
ВИКОРИСТАННЯ МЕХАНІЧНИХ ВІСІВНИХ ПРИСТРОЇВ ПРИ СІВБИ ТЕХНІЧНИХ	
КУЛЬТУР	157
Коваленко Володимир, Кологривов Михайл	
ИННОВАЦИОННАЯ ТЕХНОЛОГИЯ ПОМОЛА ЗЕРНОВЫХ	160
Кушлак Антон, Кузьмін Олег	
ВИКОРИСТАННЯ ХАРЧОВИХ ДОБАВОК ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА АЛКОГОЛЬНОЇ	
ПРОДУКЦІЇ	162
Лобанова Галина	
ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЦЕСУ ЗВОЛОЖЕННЯ МАТЕРІАЛІВ ЗАГОТОВКИ В	
ЕМУЛЬСІЙНОМУ СЕРЕДОВИЩІ	164
Мартинюк Аліна, Логвін Володимир	
ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ ПРОЦЕСУ КАРБОНІЗАЦІЇ	166
Олійник Юрій, Ткачук Микола	
ПЕРСПЕКТИВИ ПРАКТИЧНОГО ВІПРОВАДЖЕННЯ УЛЬТРАМАЛООБ'ЄМНОГО	
ОБПРИСКУВАННЯ	168
Скідан Олена, Надопта Тетяна, Михайловська Оксана	
ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПІВ ПЕРЕТВОРЕННЯ У ЛЕГКІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ	171

Корчан Леонід

к.вет.н., старший викладач

Полтавська державна аграрна академія

м. Полтава

ТРИХУРОЗНО-ДИКРОЦЕЛІОЗНА АСОЦІАЦІЯ КІЗ У ЛІСОСТЕПОВІЙ ЗОНІ УКРАЇНИ

Трихуроз – поширене гельмінтозне захворювання великої рогатої худоби, кіз, хижих тварин, свиней та людини, що викликають нематоди родини Trichuridae роду *Trichuris*, які паразитують в товстому кишечнику.

Дикроцеліоз – поширене гельмінтозне захворювання, що викликає нематода *Dicrocoelium lanceatum*, яка паразитує в жовчних протоках і печінці міхурі більш ніж у 70 видів домашніх і диких тварин. Хворіють переважно жуйні тварини (вівці, кози, велика рогата худоба, буйволи, коні, олени та ін.), паразитують дикроцелії і в людини.

Дані захворювання завдають значних економічних збитків, які пов'язані зі зниження кількості та якості продуктивності тварин, витрат на лікування лікувально-профілактичних заходів [1–2].

У літературі є значна кількість робіт щодо вивчення поширення трихурозу і дикроцеліозу великої рогатої худоби, овець у Світі [1, 2, 6, 7]. Щодо питань вивчення особливості епізоотичного прояву асоціації даних захворювань кіз у Лісостеповій зоні України, то воно недостатньо висвітлене.

Мета досліджень – вивчення поширення трихурозно-дикроцеліозної асоціації кіз в умовах селянських підсобних господарств Лісостепової зони України.

Дослідження проведені впродовж 2011–2015 років в умовах наукової лабораторії кафедри паразитології та ветеринарно-санітарної експертизи Полтавської державної аграрної академії й селянських підсобних господарств Ізюмського, Кобеляцького, Козельщинського, Новосанжарського, Пирятинського, Полтавського, Решитилівського та Чутівського районів Полтавської області; Нововоронцовського району Херсонської області; Харківського та Харківського районів Харківської області; Світловодського району Кіровоградської області; П'ятихатського району Дніпропетровської області; Краматорського та Харцизького районів Донецької області; Василівського та Василівського районів Запорізької області. Проби фекалій брали у тварин віком від 3 місяців до 10 років з прямої кишки за допомогою флажкою [3]. Кількісне гельмінтовооскопічне дослідження проводили флотаційним методом за В.Н. Трачом та методом послідовних седиментаційних процесів упродовж 45 хв. кожен) [4, 5].

Трихурозно-дикроцеліозна асоціація кіз є поширеною в умовах підсобних господарств Лісостепової зони України. Середня

екстенсивність трихуринозно-дикроцелиозної асоціації кіз складає 25,7%, інтенсивність трихуринозної інвазії – 100–8700 яєць у 1 г фекалій, інтенсивність дикроцелиозної інвазії – 2–13 яєць у 1 г фекалій.

Найбільшу інвазованість поголів'я кіз збудниками трихуринозно-дикроцелиозу реєстрували у Харківській, Херсонській і Запорозькій областях Лісостепової зони України, екстенсивність інвазії відповідно становила 27,1%, 18,0 і 17,6 %.

У віковому аспекті найвища ураженість трихуридами спостерігається у козенят 8–11 місячного віку (EI–45 % і II – 100–8700 яєць у 1 г фекалій), з тварин екстенсивність та інтенсивність трихуринозної інвазії зменшувалась з віком. Найнижча ураженість дикроцелиями спостерігається у козенят 9–11 річного віку (EI–5 % і II – 1–5 яєць у 1 г фекалій), з віком тварин екстенсивність та інтенсивність дикроцелиозної інвазії збільшується.

Література

1. Бирка В.І. Паразитофауна молодняка овець / В.І. Бирка, А.В.Березовський // Проблеми зооінженерії та вет. медицини: Зб. наук. праць ХДЗВА. – Х.: РВВ ХДЗВА., 2003. – Вип. 11 (35), ч. 2: Ветеринарні науки. – С. 72–75.
2. Гельмінтози жуйних тварин України: навч. посіб. / Ю.О. Приходька, В.І.Бирка, В.Я. Пономаренко, О.В. Мазанний, Ю.П. Балим; за ред. Ю.О. Приходька. – Х.: РВВ ХДЗВА, 2011. – С. 52–62.
3. Корчан Л.М. Прилад для відбору проб фекалій у дрібної рогатої худоби / Л.М. Корчан // Ветеринарна медицина України. – 2009. – № 8. – С. 28–29.
4. Рекомендації щодо гельмінтологічних досліджень тварин / С.Ш. Пономар, Н.М. Сорока, О.П. Литвиненко та ін. – Біла Церква, 2008. – 71 с.
5. Трач В.Н. Рекомендации по применению нового метода учета яиц гельминтов и цист простейших в фекалиях животных / В.Н. Трач. – К.: ВАСХНИЗ, 1992. – 15 с.
6. Abebe R. Gastrointestinal nematode infections in small ruminants under a traditional husbandry system during the dry season in southern Ethiopia. / R. Abebe, M. Gebreyohannes, S. Mekuria et al. // Trop.Anim. Health. Prod. – 2010. – V. 42. – № 6. – P. 1111 – 1117.
7. Choubisa S.L. Gastrointestinal parasitic infection in diverse species of domestic ruminants inhabiting tribal rural areas of southern Rajasthan, India. / S.L. Choubisa, V.J. Jaroli // J. Parasit. Dis. – 2013. – V. 37. – № 2. – P. 271–275.

